

EEN STILLE HERMITAGE

Verlangen

Verlangen naar beschouwing
is beschouwing

Verlangen naar liefde
is liefde

Soli Deo

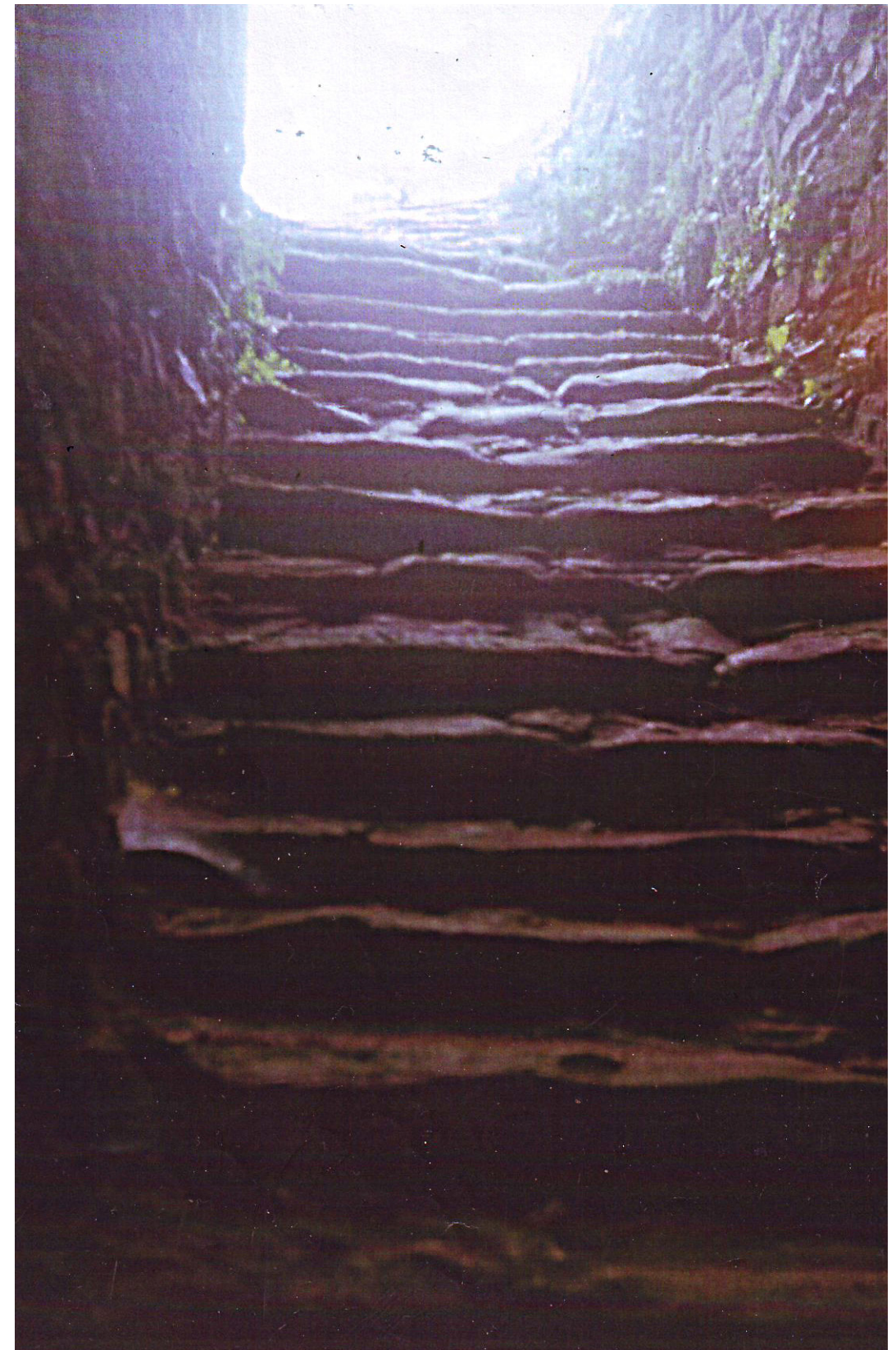
Als je een monnik
zou willen zijn,
ben je het al.

Als je om je heen een
huis bouwt van beschouwing,
is dat je monasterium.

Als je je verankert in
het wezenlijke, is er
enkelvoudigheid van zijn.

Als je leeft
met wie je lief is,
is er de gemeenschap.

Als je je conditioneert
naar Jezus' leven, is er
de ascese van de heiligheid.

Hof van Eden

In een monasteriurn
ligt een claustrum:
het binnenhof.
Daaromheen liggen
in carré de kluizen
met hun hofjes.

In die wijdse stilte
groeien levens:
gedachten gevoelens,
wordt gebeden
en geleden
om God alleen.

Wie daar wonen
mogen beseffen dat dit
de bakermat en
de baarmoeder is van
het beschouwend leven
dat hier wordt geboren.

Zij maken het waar
binnen deze leefvorm.
Wie daarbuiten leven
zijn spiegelbeelden
van het licht
dat zij uitstralen.

Samen zijn zij
het monastieke leven
en beleven zij
van binnen naar buiten
en van buiten naar binnen
de toewijding aan God.

Een stille dialoog.

Ook als je geen christen bent
mag je meepraten over het christendom,
wanneer er innerlijke affiniteit is
met de eigenlijke werkelijkheid van Jezus.

Ook als je geen kloosterling bent
mag je meepraten over het kloosterleven,
wanneer je je verdiept hebt in beschouwing
en de mystieke dimensie ervan beleeft.

Dit is meer dan behoren bij de vrienden-
kring van een abdij, meer dan een vrijwilliger
in het abdijleven, meer dan een oblaat zijn.
Je kunt een waarachtige buitenmonnik zijn.

In die zin kan een contemplatief klooster
bestaan uit een kleine binnenkern en een
grote buitengemeenschap, 'indien' men bereid is
elkaar volwaardig en gelijkwaardig te beschouwen.

We mogen ons ervan bewust zijn, dat zij
die 'formeel' niet het dagelijks leven in een
Certosa beleven, 'intentioneel' volledig lid zijn:
in de diepte het monastiek ideaal beleven.

Een bijzondere overeenkomst bestaat ook in
het verschil: de armoede van wie (slechts)
binnenleven wordt gedeeld met degenen die
(slechts) buitenleven - in de eigen rijkdom...

Belangrijk is ook dat deze rijkdom met elkaar
wordt gedeeld en aangereikt; zelfs dat de
van elkaar verschillende waarneming van buitenaf
openend en verhelderend is voor beiden.

En zo mogen dan zij die in elkaars 'geest'
(willen) leven, aan elkaar laten horen:
wat zij denken en doen, hoe zij lijden en strijden,
en elkaar het gebed van hun hart tonen.

Vol- treden

Als je een monnik wilt worden
moet je het al zijn.

De inkeer naar binnen
moet al gebeurd zijn.

De loslating van wat je bindt
moet al voltrokken zijn.

De wil om zo te leven
moet al een zijnswil geworden zijn.

De ervaring van het alleen voor God zijn
moet al verworven zijn.

De liefdesinnigheid met Jezus
moet al zijn aangegaan.

Dit alles moet al voorafgegaan zijn
in die mate dat het het enige is.

Dan pas kan het verdere groeiproces
beginnen tot in het onbeperkte.

Dan kan de grote loutering en zuivering
beginnen tot in de liefdedood.

Dat is dan het laatste 'sacrificium'
waarin je opgaat in God.

En als je dan op momenten mag ervaren
dat God zijn hart opent naar jou

en de liefde wederkerig is
opent zich de hemel.

De-fini-tief Ten-einde-toe

het gaat er om
het 'momentum'
waarin je héél was
te erkennen als
volheid en
voltooing

tijdsduur is
de verkeerde maat
het gaat om de
intensiteit
de volheid van
het 'momentum'

in één uur
kun je een
echte monnik
geworden zijn
geweest zijn
zijn

zo spreidt
de eeuwigheid.
zich uit
over dagen en
momenten van
alle tijd

Er zijn mensen, die onbekend zijn
met het monniksleven, die nooit
op de gedachte zijn gekomen monnik
te worden - en desondanks monnik
geworden zijn door de tijd.
Geleidelijk dringt het tot hen door
dat zij het zijn - en wel vanuit
de feitelijkheid van hun bestaan.

Zij leiden geen beschouwend leven
maar leven beschouwend:
het hart geopend naar alwat
om hen heen om liefde vraagt -
het oog gericht op het 'binnenlicht'
dat door alles heen naar buiten straalt.
Zij houden zich niet bezig met 'zingeving' -
'zinvinding' vult hun geest.

Zij dragen gedragen (boven-) kleding
om te kunnen sparen voor de armen.
Zij wonen in een huurhuis in een rijtje.
Zij leven vegetarisch om redenen van
gezondheid en om der dieren wille.
Zij schaffen niets nieuws aan - ouds
is er genoeg. Zij hebben geen krant.
Eenmaal daags het journaal is genoeg.

Zij houden internet buiten de deur
en een kleinbeeld TV is groot genoeg
om voetbal te kijken en kunst.
Een digitale camera hoeft ook niet.
Geen mobieltje dat je overal volgt
en geen e-mailtjes op het scherm.
Maar de oude langspeelplaten en
de cassetjes zijn een grote schat.

Mon- ni- ken

zij gaan niet (meer) naar lezingen
over 'liefde' of over 'God'.
Zij weten genoeg om lief te hebben
en te bidden. De boekenkast staat vol.
Geen hulp voor de schoonmaak -
zij houden alles zelf zuiver en schoon.
De zuiverheid van hun lichaam is hen
heilig, als de spiegel van hun ziel.

En dan: in een voortdurend schouwen
en beschouwen is schouwburgbezoek
niet langer een levensbehoefte.
En reizen? De reis naar binnen,
naar het hart van een (geliefde)
ander is boeiend en betoverend genoeg.
In de supermarkt kom je lieve, blij
lachende mensen tegen die je groeten.

In de achtertuin zijn de tuintortels
dagelijkse disgenoten, met de mussen
en de kauwen, terwijl de zanglijster
in de volière de morgen begroet.
Terwijl de duiven uitstijgen boven
de bomen, ligt het psalterium open:
het 'aperi' vangt aan. En in de late
uren vullen de 'metten' het duister.

Spiegelbeeld zijn zij van de grote
belijders en strijders, die in de
monasteria hun leven gelegd hebben
in de handen van de levende God.
Spiegelbeeld, gelijkend, omgekeerd
hetzelfde, maar altijd zich wetend
slechts afspiegeling te zijn van het
monastieke leven voor God alleen.

Tussenbeiden

'Waarom word je monnik'?

'Omdat ik het al ben'.

'Hoe lang ben je het al' ?

'Vanaf mijn vroegste jeugd'.

'Wat is dat monnik-zijn dan'?

'Alleen willen zijn met God'.

'Maar waarom ga je dan naar een klooster'?

'Omdat ik weet dat ik binnen deze levensvorm en volgens deze levenswijze uit kan groeien tot de volledige bestaanswijze als monnik'.

'Doe je dit puur uit liefde tot God'?

'Nee. Het is een zijnsdrang in mij waarbij ik het gevoel heb, dat ik mij zo het beste kan ontplooien en wel in een volkomen overgave aan God'.

'Is er dan geen enkele andere weg waarlangs je dit evengoed kunt bereiken'?

'Voor mij niet - voor een ander wel.

Voor mij is dit de eenvoudigste en rechtste weg'.

'Is dit dan ook voor jou de weg naar persoonlijk geluk'?

'Ja'.

Alleen maar niet eenzaam

Eenzaamheid is geen doel -
het is het medium waarbinnen
het doel van de monnik
'alleen zijn voor God -
alleen zijn met God'
kan worden beleefd.

Hoe natuurlijker en
vanzelfsprekender dit
eenwordingsproces met God
tot stand komt, hoe
eigener het is aan
de monnik, déze monnik.

Een monnik ervaart dat
het hem niet goed doet
wanneer hij de krant leest
en iedere dag geconfronteerd
wordt met voorpaginanieuws
van machtswellust en moord.

Hij zegt de krant op.
Ook een paar tijdschriften
die hem geestelijk verwarren.
Na een korte kennismaking
met internet zet hij ook
zijn computer aan de deur.

Maar de kleine cassette recorder
die hij van zijn ouders kreeg
is voor hem de toegang tot
het hart van God. Iedere dag,
al is het maar even luistert
hij naar de muziek van God.

En hij weet telkens opnieuw
poësie te vinden in de grote
bibliotheek waarover hij
eindeloos kan mediteren.
En de schoonheid van kunst
is zalving voor zijn ziel.

Alleen is hij -met God-
maar verbonden met de diepte
van het bestaan. En als er
ergens oorlog uitbreekt,
komt hij dat wel te weten
en knielt...

Kluizenaar

Vergeef ons,
verwende monniken
van het volle leven
de lichtvaardigheid
en bespottelijke trots
te menen zo ook
monniken te zijn.

Vergeef ons,
uitverkorenen
bevoorrechten
te menen zijn
van God, die zag
hoe zijn zoon stierf
aan het kruis.

Vergun ons,
hartstochtelijk
te verlangen
naar jullie stilte,
om ons op te trekken
aan de stijgende beweging
van jullie ziel.

Jullie, monniken, zijn
wat wij verlangen
eens te mogen worden -
als het leven ons
terugwerpt op onszelf
en wij alleen voor God
komen te staan.

Ga je weg
voor ons uit -
wij zijn slechts
volgelingen van verre.
Maar mogen we even
in stilte binnentreden
in je kluis?

'Wereldmonnik Dag Hammarskjöld'

Dag Dag

Je bent zo
aan de kleine maat
van eigenbelang en
zelfmeerwaardigheid
ontstegen,
dat ik U
tegen je wil zeggen.
Maar had U
toch een beetje plezier
in uw belangeloosheid?

Misschien was je
veilig geland
wanneer je
op je hoge vlucht
een engel
had meegenomen:
een vrouw die je
minder ver en
minder veel
van huis liet gaan.

Je steeg op
uit de fjorden,
stak woestijnen over,
voer over wereldzeeën -
regelrecht op weg
naar tweederde
wereldlanden,
moederziel alleen.
Je stortte neer op aarde -
vloog je de hemel in?

Uit leegte en gemis
stroomde je hart
vol heimwee.
Alles wat je
miste, heette
'God'.
Wat heb je de
zachte streling
van zijn wezen
goed gevoeld!

Guido

Precies honderd jaar
na zijn geboorte
zag ik het levenslicht.

In zijn gedicht
'de eenzame hoogte'
herleeft hij in mij.

Hij heft mijn eenzaamheid
zo hoog boven mijzelf uit
dat ik herleef.

Of leeft hij in mij
en is hij een beetje even
in mij herboren?

Guido, grote heilige
mysticus, vol van natuur
en overstromende liefde,

zegen mij met je eenvoud,
het naamloos ingaan in de
heilige naam van God.

Plant de bomen diep in
de bodem van mijn ziel
om met hen op te groeien.

Wandel samen met mij door
de bloemen- en vlindertuinen,
waar God wandelt in de luwte.

Wereld- orde

Ontelbaar vele monniken leven er
op de wereld zonder dat zij zelf
weten monniken te zijn

mannen en vrouwen die overal
ter wereld leven in de geest van
Benedictus Bernardus Bruno

die zelfs de vorm van leven,
de innerlijke maar ook de uiterlijke
ruimte om zich heen scheppen

waarin God alleen voor hen
bestaat en zij voor God
alleen kunnen leven.

Zij willen geen sterren worden,
geen wonderen doen, geen faam
maar alleen met God verkeren.

Zij leven zonder huisgenoot
of met een huisgenoot alleen
en leven van inwendig gebed.

Geen krant, geen muzikanten,
geen computer, geen internet -
enkel een radio'tje in de hoek.

Zij hebben geestelijke gesprekken
of spreken met God alleen
met woorden uit het hart.

